

”The smoking gun”

Når en professor og en seniorforsker fusker, manipulerer og fabrikerer falske anklager.

Notits angående Lene Kühle og Manni Crones angreb på bogen *Broderisme. Sådan undergraver islamister de vestlige samfund* af Florence Bergeaud-Blackler (Pressto 2024).

Berøringsangst er titlen på en nylig udkommet bog, som dokumenterer, hvordan lærere, socialrådgivere, sygeplejersker og andre myndighedspersoner i deres daglige virke bliver sat skakmat af kolleger, som søger at fremme en islamistisk dagsorden i samfundets bærende institutioner. Indefra.

Men hvilke tankesæt ligger bag dette islamiske normpres? Hvorfor har forskningen ikke for længst givet os redskaberne til at afkode det?

Weekendavisen har tidligere bragt en historie, som i den henseende er yderst relevant: Den franske forsker Florence Bergeaud-Blackler har i sin bog *Broderisme: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund* forsøgt at formidle indsigt i benævnte tankesæt. Men Professor Lene Kühle fra Aarhus Universitet, og seniorforsker Manni Crone fra DIIS gik til angreb på bogen med en beskyldning om, at Bergeaud-Blackler ikke kan dokumentere sin ”centrale tese om islamistisk infiltration”.

Undertegnede blev af Berlingske bedt om en kommentar til sagen. Jeg ville dog ikke udtale mig, før jeg havde haft tid til at sætte mig ind i sagen. Det har jeg nu.

Allerede ved første gennemlæsning af Kühle og Crones undersøgelse, begyndte mine alarmklokker at bimle. Flere af henvisningerne til såvel *Broderisme* som til andre værker, som Kühle og Crone hævder, Bergeaud-Blackler misbruger, kunne jeg ikke få til at passe. Jeg gik derfor i gang med at anskaffe de kilder, de refererer til, for at kunne gennemgå deres påstande med en tættekam. Som arbejdet skred frem, stod det mere og mere klart: Kühle og Crone fusker, manipulerer og fabrikerer falske anklager for at kunne komme frem til deres konklusioner.

”The smoking gun”-eksemplet fremstår som et af de vigtigste omdrejningspunkter i Kühle og Crones kritik af Bergeaud-Blackler. Det skal her noteres, at ”the smoking gun” ikke er et udtryk, BB selv bruger; den slags poppede udtryk er ikke hendes stil. Det er Kühle og Crone, som bruger det i et interview i Weekendavisen, hvor de stiller følgende retoriske spørgsmål: ”Skal debatten tage afsæt i en bog, der (...) præsenterer et centralt dokument - the smoking gun - med et manipuleret citat og uden at angive kilden?”¹

¹ KUHLE, Lene & CRONE, Manni ”Fejden om fodnoterne”, *Weekendavisen.dk*, 17. december 2024, [Fejden om fodnoterne](#) | [Opinion](#) | [Samfund](#) | [Weekendavisen](#)

Når KC præsenterer tingene på den måde, kunne læseren komme i tvivl om, hvorvidt det centrale dokument overhovedet eksisterer. Hvor har Bergeaud-Blackler det fra?

Dokumentet gengives i den schweiziske graverjournalist Sylvain Bessons bog *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes (Erobringen af Vesten. Islamisternes hemmelige projekt)* fra 2005.² Jeg vil mene, at det er et dokument, som alle bør kende, uafhængigt af Bergeaud-Blackler og KCs fodnotefejde. Det er nemlig et af mange dokumenter, som kan bidrage til at belyse, hvorvidt islamisk infiltration af europæiske velfærdssamfund oprindeligt har forbindelse til en praktisk og finansiell strategi fra det Muslimske Broderskabs side.

Historien bag dokumentet er opsigtsvækkende. I kølvandet på 11. september kom en islamisk bank/investeringsfond ved navn al-Taqwa under mistanke for at have været involveret i al-Qaidas terrorfinansiering. Schweizisk politi rykkede derfor ud til en ransagning hos bankens chef, Youssef Nada, en ledende skikkelse i det Muslimske Broderskab. Man fandt ikke tilstrækkeligt med beviser til at kunne køre en sag om direkte terrorfinansiering. Men man fandt noget andet. Som Besson skriver:

Den 7. november 2001 om aftenen, tog efterforskerne afsted med flere lastbiler fulde af dokumenter. Disse dokumenter viser, at det Muslimske Broderskab igennem årtier har etableret et hemmeligt netværk i Europa. Formålet med netværket er at tjene deres politiske ambition: skabelsen af et perfekt islamisk samfund, som en dag vil erstatte Vesten som menneskehedens førende kraft.³

Blandt de tusindvis af dokumenter, som politiet fandt ved ransagningen hos Nada, finder man det dokument, som BB refererer til. Det drejer sig om et 14 sider langt skrift på arabisk med titlen (oversat til dansk). **Mod en global strategi for den islamiske politik. (Udgangspunkter, elementer, fremgangsmåder og missioner).**⁴ I Bessons bog bruges den noget kortere titel *Le Projet / Projektet*, hvilket jeg også vil gøre her. Ifølge Besson er dette dokument vigtigt, fordi det afslører ”det Muslimske Broderskabs mest hemmelige politiske hensigter”,⁵ ligesom det giver praktiske anvisninger på, hvordan man infiltrerer vestlige samfund. Hvis man ønsker at deltage i debatten om, hvorvidt der foregår målrettet islamistisk infiltration af vores samfund, så skal man kende til dette dokument, uafhængigt af Bergeaud-Blackler og KCs fodnotefejde.

² BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005

³ BESSON, Sylvain “L'histoire secrète des islamistes en Occident (1/6). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical”, *Le Temps*, 04 juillet 2005 [L'histoire secrète des islamistes en Occident \(1/6\). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical - Le Temps](#) Citatet lyder på fransk: “Au soir du 7 novembre 2001, les enquêteurs sont repartis de Campione avec de pleins camions de documents. Ils montrent que les Frères musulmans ont établi en Europe, depuis des décennies, un réseau souterrain au service de leur ambition politique: la création d'une société islamique parfaite qui sera amenée, un jour, à supplanter l'Occident comme force directrice de l'humanité.”

⁴ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005 s. 191-205

⁵ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005 s. 23

Men tilbage til Bergeaud-Blacklers bog, *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*. Hvordan forholder hun sig til dette vigtige dokument? Hun gennemgår det side 81-84 (se siderne gengivet her).

Først præsenterer Bergeaud-Blackler konteksten med ransagningen hos Nada, hvorefter hun zoomer ind på *Projektet*. Hun gengiver ikke hele *Projektet*, som hos Besson fylder 14 sider. BB vælger i stedet at bruge ca. 2 sider på at opsummere de punkter fra *Projektet*, hun finder vigtigst, såsom at endemålet, en islamisk stat, skal opnås gennem en (min fremhævelse med fed) **”fremadskridende indsats”** for **”gennem institutionelt arbejde”** at få **”kontrol over lokale magtcentre”**. Dokumentet opfordrer til at udvælge områder, hvor **”islamisk magt”** skal etableres. Mere konkret opfordrer det til at skabe **”specialiserede islamiske økonomiske og sociale institutioner.”** Samtidig skal der **”indgås midlertidigt samarbejde mellem islamiske bevægelser og nationale bevægelser”**, fx **”i den antikoloniale kamp og i kampen mod den jødiske stat”**. Endelig anbefales det at **”påbyde det, som er passende, og forbyde det, som er forkasteligt”**⁶ (=udøve islamisk normpres). Disse citater er taget direkte fra *Projektet* i Bessons bog. Jeg har dobbelttjekket med både Bergeaud-Blacklers franske originaltekst og Bessons bog.

Bergeaud-Blackler fremlægger dette dokument fra Sylvain Bessons bog som ét indicium blandt mange andre, der peger i samme retning – nemlig at det islamiske normpres, vi ser i Europa i dag, kan have forbindelse til den strategiske og økonomiske indsats for at fremme islamisk infiltration, som det Muslimske Broderskabs europæiske netværk satte i gang for snart et halvt århundrede siden.

Hvordan forholder Kühle og Crone sig hertil? De forbigår i tavshed dokumentets samlede budskab og udelukker dermed læseren fra vigtig empirisk viden i forhold til diskussionen om islamisk infiltration. I stedet vælger Kühle og Crone at fylde læserens horisont med deres angreb på denne passage i bogen. Disse angreb vil vi se nærmere på nedenstående. Det drejer sig om følgende kategorier:

1. **KC bruger mindre fejl som påskud for voldsomme konklusioner, som fejltypen ikke kan bære.**
2. **KC misrepræsenterer Bergeaud-Blacklers position, hvorved de giver indtryk af, at Bergeaud-Blackler har begået fejl, som hun ikke har begået**
3. **KC fabrikerer falske anklager mod Bergeaud-Blackler**
4. **KC fuser med et afgørende citat i den primære kilde**
5. **KC sår tvivl om ikke bare Bergeaud-Blacklers, men også Bessons og de schweiziske efterforskeres troværdighed, da de, uden nogen form for belæg, mistænker *Projektet* for at være et ”falsum”.**

⁶ BERGEAUD-BLACKLER, Florence, *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*, Pressto, 2024, s. 81-84

Vi skal holde tungen lige i munden, da vi skal skelne mellem sætninger, som hører til i en af de tre følgende kategorier:

- 1) Citater fra BB og fra Besson. Disse markeres **med fed**.
- 2) KCs angreb på *Broderismen*. Disse markeres med understregning.
- 3) Min kritiske gennemgang af sagligheden i KCs angreb. Ingen markering.

1. KC bruger mindre fejl som påskud for voldsomme konklusioner, som fejltypen ikke kan bære.

Nogle af de fejl, som KC påpeger, er reelle nok, og bør rettes i fremtidige oplæg. Det drejer sig dog typisk om mindre formaliafejl. Problemet er, at KC bruger disse fejl som afsæt for voldsomme konklusioner, som fejltypen ikke kan bære.

EKSEMPEL 1

KC præsenterer i deres undersøgelse følgende tabel fra deres gennemgang af og diagnosticering af BBs fejl:

s. 81-83 ”Dokumentet, der er skrevet på arabisk, består af tolv punkter og begynder således.” (s.81) Note 68.	Citatet fra det nævnte dokument findes ikke i den angivne kilde, note 68 (en artikelserie af Sylvain Besson i en schweizisk avis). Det viser sig, at det stammer fra Bessons bog <i>La conquête de l’Occident</i> (2005, s. 193). FBB ændrer i Bessons oversættelse af citatet, idet hun erstatter ordet ’gud’ med ’Allah’. I FBBs gengivelse bliver de 12 punkter til 13, og forholdet mellem indholdet i dokumentets 12 punkter og FBBs 13 punkter er umiddelbart uigennemskueligt. Ikke alle citater findes i den bog af Besson (2005), som ikke er nævnt. Da ’opsummeringen’ blander tekst med og uden anførselstegn, er det også svært at gennemskue hvad, der er citater, gengivelse og FBBs egen fortolkning. Et enkelt eksempel på sjusk med citat fra dokumentet er gengivet umiddelbart nedenfor.	Sjusk/manipulation med citater og kilde. Forkert reference.
---	---	---

I første kolonne citerer de den passage i BBs bog, som de angriber: ”**”Dokumentet, der er skrevet på arabisk, består af tolv punkter og begynder således.” Note 68.**

I anden kolonne forklarer de, hvor de mener, problemet ligger: ”Citatet fra det nævnte dokument findes ikke i den angivne note 68.”⁷ I tredje kolonne kategoriserer de fejltypen som ”sjusk/manipulation med citater og kilde” og ”Forkert reference”.

⁷ Se i Bilag 2 KUHLE, Lene & CRONE, Manni, *Undersøgelse af Broderismen af Florence Bergeaud-Blacker (Pressto 2024) med henblik på god citatskik, tvivlsom forskningspraksis og videnskabelig uredelighed*, Aarhus Universitet, 2024, s. 10

Er det rigtigt eller forkert, hvad KC skriver? Hvilket værk henviser BB til i note 68? Hun henviser til Sylvain Bessons artikelserie 'L'histoire secrete des islamistes en Occident (1/6). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical Islam, *Le Temps*, 2005⁸.

KC har ret i, at det citerede dokument er at finde i Bessons bog, ikke i hans artikelserie. BB krediterer altså den rigtige forfatter (Sylvain Besson), men kommer til at henvise til hans artikelserie i stedet for til hans bog.

Hvor alvorlig er denne fejl? Det afføder to bemærkninger:

BEMÆRKNING 1: For det første undlader KC at oplyse læseren om, at både artikelserien og bogen handler om de tusindvis af dokumenter, som politiet hentede ved ransagningen af Nadas bolig i 2001. Artikelseriens formål er at vække læserens interesse for bogen, da artikelserien er offentliggjort op til bogen udgivelse, og hver artikel i serien afsluttes med en henvisning til bogen. Både bogens og artikelseriens centrale tema er, hvordan dokumenterne beslaglagt hos Nada afslører Broderskabets hemmelige plan om infiltration og islamisering af de vestlige samfund. Bogen og artikelserien er altså tematisk tæt forbundne, og man ledes til bogen gennem artikelserien. Bergeaud-Blacklers forglemmelse er derfor ikke nok til at bære KCs anklage om manglende dokumentation for tesen om islamistisk infiltration, eftersom begge kilder dokumenterer lige netop det.

BEMÆRKNING 2 : Spørgsmålet er, hvor alvorligt Bergeaud-Blacklers fejl er, hvis man skal bedømme fejlen ud fra KCs eget undersøgelsesgrundlag?

I *God citatskik og plagiat i tekster*, som KC hævder at arbejde ud fra, læser man: "Forfatterens navn skal altid angives ved citater. Herudover bør som minimum titel og forlag/medie angives."⁹

Her kan man argumentere, at BB har angivet det obligatoriske – forfatterens navn – men ikke det anbefalede – Bessons bogs titel og forlag. Min vurdering er, at selv om BB formelt lever op til "skal"-kravet fra KCs undersøgelsesgrundlag, havde det været klogt af hende også at leve op til "bør"-kravet om angivelse af det korrekte værk. Om ikke andet, så for at forebygge lige præcis det, der sker her: At nogen går til angreb på formalia for at lede læserens opmærksomhed væk fra den empiri, som ifølge Besson "viser, at Det Muslimske Broderskab gennem årtier har etableret et hemmeligt netværk i Europa for at tjene deres politiske ambition".¹⁰

⁸ BESSON, Sylvain "L'histoire secrète des islamistes en Occident (1/6). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical", *Le Temps*, 04 juillet 2005 [L'histoire secrète des islamistes en Occident \(1/6\). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical - Le Temps](#)

⁹ Se Bilag 8 Kulturministeriet *God citatskik og plagiat i tekster – vejledende retningslinjer*, 2006, s. 12

¹⁰ BESSON, Sylvain "L'histoire secrète des islamistes en Occident (1/6). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical", *Le Temps*, 04 juillet 2005 [L'histoire secrète des islamistes en Occident \(1/6\). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical - Le Temps](#)

Hvem hjælper os bedst til at forstå, hvad der findes af empiri angående denne ”politiske ambition” om infiltration af vestlige samfund?

Bergeaud-Blackler hjælper os et godt stykke hen ad vejen, da hun gengiver oplysninger fra Bessons artikelserie og bog. Men hun spænder også lidt ben for os, da hun ved at udelade referencen til bogen, gør det mere besværligt for os at finde frem til den primærkilde, vi gerne vil lære at kende, uafhængigt af Bergeaud-Blacklers bog.

KC vurderer jeg til at lave et noget mere alvorligt benspænd for os, da de udnytter Bergeaud-Blacklers sjusk til at trække os helt væk fra den dokumentation for Broderskabets infiltrationsindsats, som Sylvain Besson fremlægger. Dermed stækker de betydeligt vores mulighed for at inddrage relevant empiri i diskussionen af de oplevelser af infiltration og islamisk normpres, som nogle borgere - fx fagprofessionelle fra socialsektoren - oplever i Danmark i dag.¹¹

EKSEMPEL 2

At BB har refereret til Bessons artikelserie i stedet for til hans bog, bruger KC også imod hende i vurderingen af nedenstående sætning, uden at informere læseren om, at de bruger samme ene fodnotefejl til at angribe begge sætninger.

S. 82 i *Broderismen* står der:

Dokumentet, der [er] henvendt til Broderskabets øverste ledelse, ser ud til at være skrevet med bevidst vage formuleringer som for at foregribe, at det kunne falde i forkerte hænder. Det er en slags køreplan, som er lagt an på at kommunikere de indledende instrukser”¹²

Herom hævder KC, at ”Påstanden (...) fremstår udokumenteret”¹³. Formelt set har de ret. Der er ikke dokumentation for denne præcise sætning i Bessons artikelserie, som BB henviser til, men det er der i Bessons bog. Da KC kender bogen og selv refererer til den, burde de have gjort os opmærksomme på, at BB henter sine oplysninger der. Hvis vi bryder BBs sætning op i tre, kan vi konstatere følgende:

¹¹ LARSEN, Bjarke & JENSEN, Ib Keld *Berøringsangst. Vidnesbyrd om et islamisk normpres, som fagfolk slår sig på hver dag*, Pressto, 2026

¹² BERGEAUD-BLACKLER, Florence, *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*, Pressto, 2024, s. 82

¹³ Se i Bilag 2 KUHLE, Lene & CRONE, Manni, *Undersøgelse af Broderismen af Florence Bergeaud-Blackler (Pressto 2024) med henblik på god citatskik, tvivlsom forskningspraksis og videnskabelig uredelighed*, Aarhus Universitet, 2024, s. 3

- a) **Dokumentet, (...) [er] henvendt til Broderskabets øverste ledelse**, er en parafrase af Bessons vurdering; at dokumentet er ”**réserve à l'élite dirigeante des Frères musulmans.**”¹⁴
- b) At dokumentet ” **ser ud til at være skrevet med bevidst vage formuleringer som for at foregribe, at det kunne falde i forkerte hænder.** ” er Bergeaud-Blackler s egen vurdering, hvilket hun da også signalerer med udtrykket ”ser ud til”. Det er en vurdering, man kan være enig eller uenig i, men det vil jeg ikke kalde en fejl. Den slags vurderinger, som læseren kan være enig eller uenig i, bruger Kühle og Crone jo også selv. Fx skriver Kühle i *Danmarks moskéer : mangfoldighed og samspil* at ”Det prominente moskebyggeri ser ud til at have virket som en påmindelse for resten af samfundet om shiaislams tilstedeværelse”.¹⁵ Ligeledes skriver Crone i sin artikel *Hjemmedyrket terrorisme trussel eller skrøne* at ”Vollsmosesagen fra 2006 og Glostrupsagen fra 2005 ser ud til at have været open source-terrorisme”.¹⁶ Der er ikke noter eller referencer ved hverken Kühle eller Crones vurdering. Men hvis Kühle og Crone mener, at Bergeaud-Blackler burde referere til dokumentation for hendes vurdering, bruger de en strengere formalia-målestok på Bergeaud-Blacklers populærvidenskabelige bog, end de gør på deres egne videnskabelige publikationer. Hvorfor? Det må de selv forklare.
- c) **Det er en slags køreplan som er lagt an på at kommunikere de indledende instrukser.** Udtrykket ”køreplan” (på fransk ”**feuille de route**”) låner Bergeaud-Blackler fra Bessons bog, hvor det bruges af en af de efterforskere, som han citerer.¹⁷

Da KC kender Bessons bog, burde de have gjort opmærksom på, at der er dokumentationen for Bergeaud-Blacklers udsagn står i Bessons bog, ikke i artikelserien, som Bergeaud-Blackler referer til i fodnote 68. Men det gør de ikke. De giver tværtimod læseren indtryk af, at vi her har et nyt eksempel på, at der slet ikke findes dokumentation for Bergeaud-Blacklers udsagn.

¹⁴ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 28

¹⁵ KÜHLE, Lene & LARSEN, Malik *Danmarks moskéer : mangfoldighed og samspil*, e-bog, Aarhus Universitetsforlag, 2019 (Da det er en e-bog er der ikke faste sidetal, men man kan søge på udsagnet).

¹⁶ CRONE, Manni, *Hjemmedyrket terrorisme trussel eller skrøne*, DIIS, 2011; [Ti aar efter web.pdf](#)

¹⁷ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 33: ”c'est une feuille de route, doublée d'une volonté réelle de l'appliquer.”

3. EKSEMPEL

I dette tredje eksempel genbruger KC igen den ene fodnotefejl, hvor Bergeaud-Blackler kun refererer til Bessons artikelserie, men ikke til bogen. De slår ned på en sætning, hvis informationer er hentet fra både artikelserien og bogen. Bergeaud-Blackler skriver:

Det finansielle netværk er angiveligt ikke kun knyttet til al-Qaeda's leder, Osama Bin Laden, men også til lederen af Broderskabet, Yusuf al-Qaradawi, Hamas, det algeriske GIA og den tunesiske islamistiske bevægelse Ennahda¹⁸

KC anklager igen Bergeaud-Blackler for "manglende dokumentation", ved at skrive: "Der står intet om hverken GIA eller Ennahdha". Men GIA og Ennahda nævnes i Bessons bog s. 160 og 163.¹⁹ Resten af informationerne står i artikelserien, som BB henviser til (se nedenstående afsnit "KC fabrikerer falske anklager mod Bergeaud-Blackler".)

Hvordan har KC påvirket debatten?

Hvis KC havde valgt at give offentligheden adgang til så meget information som muligt om islamisk infiltration, ville de have oplyst os om, at Bergeaud-Blackler i note 68 kun refererer til Bessons artikelserie, ikke til hans bog, men at de informationer, som ikke står i artikelserien, rigtigt nok kan findes i bogen.

Havde de gjort det, ville konsekvensen for den offentlige debat formentlig have været, at vi havde diskuteret *Projektets* indhold, og hvorvidt, dets ideer kan have haft betydning for islamisk infiltration af europæiske velfærdssamfund i dag. De læsere, som havde lyst til at gå i dybden med emnet, kunne have læst Bergeaud-Blacklers bog, og have suppleret med Bessons værker – artikelserie og bog.

Men KC vælger et greb, som snarere blokerer læserens adgang til den valide information om islamisk infiltration af de europæiske velfærdssamfund, som fremlægges af Besson. De misbruger Bergeaud-Blacklers ene fodnoteforglemmelse til at udmønte tre separate beskyldninger om, at Bergeaud-Blacklers (og dermed Bessons) informationer er "udokumenterede". Hvordan kan det have påvirket debatten?

¹⁸ BERGEAUD-BLACKLER, Florence, *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*, Pressto, 2024, s. 81

¹⁹ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 160 og 163

Det vil være rimeligt at forestille sig, at KC hermed har fået læseren til at tro, at Bergeaud-Blackler ikke har dokumentation for tesen om islamistisk infiltration, men at det tværtimod er en konspirationsteori, hun selv har fundet på. Det vil få enhver læser med respekt for sig selv til at flygte fra debatten, og i øvrigt holde sig langt væk fra såvel *Broderismen* som dens kilder. Med en amputeret debat til følge, da KC dermed har tavsliggjort væsentlig dokumentation vedrørende islamistisk infiltration, som dermed unddrages offentlighedens opmærksomhed.

2. KC misrepræsenterer Bergeaud-Blacklers position, hvorved de giver indtryk af, at Bergeaud-Blackler har begået fejl, som hun ikke har begået

I KCs undersøgelse, i afsnittet "Problemer med dokumentation/anvendelse af kilder", angriber KC Bergeaud-Blacklers brug af dokumentet *Projektet* med følgende argumenter:

1) "Det vides ikke, hvem der har skrevet det"²⁰. Men det er jo netop det, som Bergeaud-Blackler selv forklarer. Hun skriver: "**Hvor stammer dokumentet fra? Politiets efterforskere er ikke sikre.**"²¹ BB har altså ikke begået nogen fejl. Besson lader i øvrigt ikke til at være tvivl om, at såvel forfatteren som modtagerne er at finde blandt nogle af det Muslimske Broderskabs ledende figurer.²² Denne oplysning tilbageholder KC, hvorved de også misrepræsenterer Bessons udredning af dokumentets betydning.

2) "det er ikke et officielt Broderskabs dokument"²³. Men det påstår Bergeaud-Blackler jo heller ikke på noget tidspunkt.

3) "Selve kilden handler ikke om Osama Bin Laden, men om en af hans 'løjtnanter', og sporet blev forladt, fordi der ikke var tilstrækkelig dokumentation"²⁴.

Men Bergeaud-Blackler påstår ikke, at kilden handler om Bin Laden. Tværtimod. Bin Laden optræder kun s. 81 i bisætningen "**en international offensiv mod Broderskabet, som mistænkes for at være knyttet til Al-Qaeda-bevægelsen**" samt, lidt længere nede på siden, hvor BB skriver at "**Det finansielle netværk er angiveligt ikke kun knyttet til al-Qaedas leder, Osama Bin Laden, men også til lederen af Broderskabet, Yusuf al-Qaradawi, Hamas, det algeriske GIA og den tunesiske islamistiske bevægelse Ennahda.**"²⁵ Disse passager afspejler fint, hvordan kontaktfalderne mellem al-Qaida og det Muslimske Broderskabs forskellige afarter fremlægges i Bessons tekster²⁶, samt i den anden kilde, som Bergeaud-Blackler angiver, nemlig Labévières *Les Dollars de la terreur. Les États-Unis et les*

²⁰ Det vides ikke, hvem der har skrevet det (s.24), det er ikke et officielt Broderskabsdokument, og det er ifølge Besson forkert at forstå islamismens historie i lyset af det (2005: 28). s. 5-6 6.12.

²¹ BERGEAUD-BLACKLER, Florence, *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*, Pressto, 2024, s 82

²² BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 28

²³ Se i Bilag 2 KUHLE, Lene & CRONE, Manni, *Undersøgelse af Broderismen af Florence Bergeaud-Blackler (Pressto 2024) med henblik på god citatskik, tvivlsom forskningspraksis og videnskabelig uredelighed*, Aarhus Universitet, 2024, s. 3

²⁴ S. 12 i dok 6.12.

²⁵ BERGEAUD-BLACKLER, Florence, *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*, Pressto, 2024, s. 81

²⁶ Se nedenstående punkt 3, " KC fabrikerer falske anklager mod Bergeaud-Blackler"

islamistes.²⁷ Som disse tre eksempler viser, booster KC deres case-building ved at misrepræsentere Bergeaud-Blacklers position, hvorved de giver indtryk af, at Bergeaud-Blackler begår fejl, hun ikke har begået.

²⁷ Se nedenstående punkt 3, " KC fabrikerer falske anklager mod Bergeaud-Blackler"

3: FABRIKATION AF FALSKE ANKLAGER

KC fabrikerer falske anklager mod Bergeaud-Blackler

S. 81 giver BB væsentlig baggrundsinformation angående *Projektet*. For at forstå det Muslimske Broderskabs øverste ledelses mulige gennemslagskraft i udførelsen af den strategi, som udrulles i *Projektet*, er det nødvendigt at tage højde for, hvilke finansielle netværk, Yussef Nada og al-Taqwa har adgang til. Bergeaud-Blackler skriver:

Det finansielle netværk er angiveligt ikke kun knyttet til Al-Qaedas leder Osama bin Laden, men også til lederen af broderskabet, Yusuf al-Qaradawi, Hamas, det algeriske GIA, og den tunesiske islamistiske bevægelse Ennahda.²⁸

Her i nedenstående tabel ses, hvad KC skriver om citatet: Læge mærke til, hvordan KC fordrejer citatet i første kolonne:

s. 81 om dokument, der opsnappes af det schweiziske politi i 2001 som ”ikke kun knyttet til Al-Qaedas leder, Osama Bin Laden, men også til lederen af Broderskabet, Yûsuf al-Qarâdâwi, Hamas, det algeriske GIA og den tunesiske islamistiske bevægelse Ennahdha”(s. 81)	Information som kræver dokumentation, men ingen kilde angivet. Disse oplysninger findes ikke i den efterfølgende schweiziske kilde note 68 (eller den foregående note 67). Selve kilden handler ikke om Osama Bin Laden, men om en af hans ’løjtnanter’, og sporet blev forladt, fordi der ikke var tilstrækkelig dokumentation. Der står intet om hverken GIA eller Ennahdha.	Manglende dokumentation. Sjusk med kilde. Tilføjelse af oplysninger, som ikke findes i den angivne kilde.
--	--	---

²⁸ BERGEAUD-BLACKLER, Florence, *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*, Pressto, 2024, s. 81

I kolonne 1 får KC det til at lyde, som om BB skriver, at det er dokumentet, som er knyttet til netværket. Men det er ikke det, BB skriver, som man kan konstatere i citatet øverst på siden. Hun skriver om det FINANSIELLE NETVÆRK, som Yusef Nada var del af.

Det bliver værre endnu. Med udgangspunkt i deres forvanskning af BBs citat, formulerer KC en række falske anklager:

- "ingen kilde angivet"
- "Disse oplysninger findes ikke i den efterfølgende schweiziske kilde note 68 (eller den foregående note 67)."
- "Manglende dokumentation"
- "Tilføjelse af oplysninger, som ikke findes i den angivne kilde."

Alle disse fire anklagepunkter er falske.

KC skriver "ingen kilde angivet", men det passer ikke. I note 67 og 68 angives to kilder, hvorfra BB har sine oplysninger:

Note 67. Om islamistisk finansiering og forbindelserne mellem fredelige og voldelige Brødre, se R. Labévière, *Les Dollars de la terreur. Les États-Unis et les islamistes*, Paris, Grasset et Fasquelle, 1999, s. 156-160, og <https://blogs.mediapart.fr/danyves/blog/300817/et-revoila-les-dollars-de-la-terreur>

Note 68. Oplysningerne fremgår af en artikelserie skrevet af den undersøgende schweiziske journalist Sylvain Besson, 'L'histoire secrète des islamistes en Occident (1/6). Les secrets d'Al-Taqwa, la banque suisse de l'islam radical Islam, *Le Temps*, 2005 (findes online, se artikel 1/6 og 3/6).

Det passer derfor heller ikke, når KC parafraserer sig selv tre gange ved at tilføje « manglende dokumentation » eller « Disse oplysninger findes ikke i den efterfølgende schweiziske kilde note 68 (eller den foregående note 67). » eller « Tilføjelse af oplysninger, som ikke findes i den angivne kilde. »

Jeg vil her gennemgå de to kilder, BB opgiver, og tjekke, hvilket belæg hun der finder for sit udsagn:

3a) Hvad står der i referencen i note 68?

Note 68 refererer til Sylvain Bessons artikelserie, "L'histoire secrète des islamistes en Occident", som Besson udgav i avisen *Le Temps* som appetitvækker op til udgivelsen af sin

bog.²⁹ Hvorvidt findes der i Bessons artikelserie indicier på finansielle forbindelser mellem al-Taqwa, bin Laden, al-Qardawi, Hamas, GIA og Ennahda?

Al-Qardawi nævnes 17 gange i artikelserien³⁰. Ifølge Besson er han ”en af al-Taqwas største aktionærer”. Den finansielle forbindelse, som BB fremhæver i ovennævnte citat er altså dokumenteret af Besson. Al-Qardawi figurerer ligeledes på et videobånd, som viser ham og al-Taqwa-repræsentanten Ali Ghaleb Himmat på rundrejse i Afghanistan. Se nedenstående rubrik om Ali Ghaleb Himmat:

Ali Ghaleb Himmat optræder 10 gange i artikelserien³¹, og kædes sammen med både al-Qaida og al-Qardawi via et videobånd, som blev fundet under ransagningen hos Nada. Videoen er fra en rejse til Afghanistan, hvor Himmat opholdt sig i området omkring al-Qaidas base ved Derunta-søen. På et hotel i Jalalabad ser man Himmat mødes med en delegation fra Broderskabets øverste ledelse: prædikanten al-Qardawi og Mustafa Machour (øverste leder af Broderskabet 1996-2002). På videobåndet ser man ligeledes Machour holde en tale i Kabul, hvor han mobiliserer til kamp mod ”islams fjender”, og slutter talen af således: ”Jeg forsikrer jer om, at ligesom Sovjetunionen er styrtet sammen, ligeledes vil USA og Vesten bukke under, med Guds hjælp”. Bessons kommentar hertil lyder: ”For efterforskerne afspejler denne tale den moralske støtte, som det Muslimske Broderskab gav den ”terror-internationale”, som Osama bin Laden bliver bannerfører for.”³²

Osama Bin Laden nævnes 17 gange i artikelserien³³, hvor Besson bl.a. skriver, at Bin Laden ”spiller under dække”³⁴ med det Muslimske Broderskab. Som BB skriver i vores citat fra *Broderismen*, er forbindelsen mellem al-Taqwas finansielle netværk og Bin Ladens terrorhandlinger dog ”angivelig”. Fuldstændig i overensstemmelse med, hvad Besson forklarer.³⁵

²⁹ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain ”L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005

³⁰ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain ”L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005

³¹ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain ”L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005

³² Se BILAG 9 BESSON, Sylvain ”L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005, s. 20: ”Pour les enquêteurs, ce discours reflète le soutien moral et parfois matériel apporté par les Frères musulmans à l'internationale terroriste dont Oussama Ben Laden deviendra la figure de proue.”

³³ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain ”L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005

³⁴ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain ”L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005

³⁵ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain ”L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005

At der ikke var beviser nok til en retssag betyder dog ikke, at al-Taqwa blev helt renset for mistanke. Det var i 2001 ikke første gang, at al-Taqwa blev mistænkt for terrorfinansiering. Ifølge Besson havde de schweiziske myndigheder allerede op gennem 1990erne modtaget tip fra europæiske og arabiske efterretningstjenester om det samme³⁶. Men da informationerne om forbindelserne mellem al-Taqwa og al-Qaida kom fra fortrolige efterretningskilder, som ikke kunne bruges i en retssal³⁷, lykkedes det aldrig at få Nada eller andre fra al-Taqwa dømt for terror-finansiering. Al-Taqwas struktur gjorde det tilsyneladende heller ikke nemt at gennemskue, hvad der foregik i den bank. Som Besson forklarer i artikelserien:

Al-Taqwas struktur – spredt ud over Bahamas, le Tessin og Liechtenstein – er så diffus, at de schweiziske myndigheder den dag i dag stadig ikke ved, hvor bankens finansielle center befinder sig. Dens bogholderi, som skulle befinde sig et sted i Saudi-Arabien, blev aldrig lokaliseret.³⁸

Har man ikke adgang til bogholderiet, er det ikke nemt at få nogen dømt for terrorfinansiering. Det er ikke svært at forestille sig, hvordan anklagemyndigheden har måttet opgive at løfte sagen ind i retten, pga. kombination af schweizisk bankhemmelighed, islamiske finansieringsprincipper og efterretningstjenesternes uvilje til at frigive bevismateriale.

Hamas nævnes 6 gange³⁹, bl.a. i forbindelse med pengeoverførsler mellem Al-Taqwa og KA Overseas, som de schweiziske efterforskere ifølge Besson beskriver som en Hamas-leders ”finansielle central”.⁴⁰

Ennahda nævnes ikke i Bessons artikelserie, men det gør Ennahdas grundlægger og mangeårige leder Ghannouchi, (to gange), for eksempel i forbindelse med en pengeoverførsel til ham fra Yussef Nada⁴¹. Ennahda nævnes i Bessons bog s. 160 og 163⁴²

³⁶ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain “L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005, s. 2

³⁷ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain “L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005, s. 3

³⁸ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain “L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005, s. 2 : ”la structure d’Al-Taqwa – répartie entre les Bahamas, le Tessin, et le Liechtenstein – est si diffuse qu’aujourd’hui encore, les autorités suisses ignorent où se trouvait exactement le centre financier de la société. Sa comptabilité, entreposée quelque part en Arabie saoudite, n’a jamais été localisée.”

³⁹ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain “L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005

⁴⁰ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain “L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005, s. 3

⁴¹ Se BILAG 9 BESSON, Sylvain “L’histoire secrète des islamistes en Occident” Artikelserie på 6 artikler, publiceret i den schweiziske avis *Le Temps*, fra d. 4. Juli til d. 9. juli 2005, s. 7

⁴² BESSON, Sylvain, *La Conquête de l’Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 160 og 163

GIA nævnes ikke i Bessons artikelserie, men nævnes til gengæld i Bessons bog s. 163.⁴³

Konklusion angående note 68:

Vi har her efterprøvet, om KC har belæg for deres påstand, når de hævder, at ”oplysningerne findes ikke” i note 68s reference. Vi må konstatere, at det ikke passer, hvad KC skriver.

Bessons artikelserie, som der refereres til i note 68, giver righoldig dokumentation for BBs påstand angående Bin Laden, al-Qardawi og Hamas, og til dels Ennahda. Bessons bog leverer resten af dokumentationen, angående GIA og Ennahda. Igen burde BB have refereret til Bessons bog, ikke kun artikelserien, men hun skriver ikke noget, som ikke kan dokumenteres i Bessons værker fra 2005.

3b) Hvad står der i referencen i note 67?

Nu skal vi undersøge forbindelsen mellem **note 67** og BBs udsagn

Det finansielle netværk er angiveligt ikke kun knyttet til Al-Qaedas leder Osama bin Laden, men også til lederen af broderskabet, Yusuf al-Qaradawi, Hamas, det algeriske GIA, og den tunesiske islamistiske bevægelse Ennahda.

KC hævder, at ”Disse oplysninger findes ikke i (...) note 67”?⁴⁴ Men hvad står der i note 67?

I note 67 henviser BB til Richard Labévières bog *Les Dollars de la terreur. Les États-Unis et les islamistes* fra 1999⁴⁵. Spørgsmålet er nu, om Labévière be-eller afkræfter, at der skulle være finansielle forbindelser mellem banken al-Taqwa, al Qaida, GIA og det Muslimske Broderskabs forskellige repræsentanter, såsom al-Qardawi, Hamas og Ennahda?

Jeg har konsulteret den engelske oversættelse fra 2000, *Dollars for Terror: The United States and Islam*⁴⁶. Som Labeviere skriver i sit forord: “by reconstructing the financial circuits of terrorism, one has a better chance of understanding the true nature of Islamist ideology.”⁴⁷ I løbet af hans 4 år lange undersøgelse, som i starten fokuserede på iransk terrorfinansiering, skete der dog gang på gang noget overraskende: “Every time, I stumbled on the fraternity of

⁴³ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 163

⁴⁴ Se i Bilag 2 KUHLE, Lene & CRONE, Manni, *Undersøgelse af Broderismen af Florence Bergeaud-Blacker (Pressto 2024) med henblik på god citatskik, tvivlsom forskningspraksis og videnskabelig uredelighed*, Aarhus Universitet, 2024, s. 10

⁴⁵ LABEVIERE, Richard, *Les Dollars de la terreur. Les États-Unis et les islamistes*, Grasset et Fasquelle, 1999

⁴⁶ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000

⁴⁷ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000

the Muslim Brothers.”⁴⁸ Derfor har Labeviere fundet det relevant at dedikere et helt kapitel til ”The Muslim Brothers Holy (and Financial) War”.⁴⁹

Forbindelser mellem det Muslimske Broderskab og islamistiske terrororganisationers finansielle kredsløb i 1990erne er altså ikke noget, Bergeaud-Blackler eller Besson finder på. Det er noget, graverjournalisten Labévière har brugt fire år på at kortlægge, før Besson overhovedet blev opmærksom på fænomenet.

I sin søgen efter at forstå islamisk terrorfinansiering, støder Labévière på al-Taqwa, som han benævner A.T.. Han konstaterer, bankens chef er Yussef Nada og at den i ”financial circles” ”is regarded as the Fraternity’s bank”.⁵⁰

Youssef Nadas navn dukker jævnligt op i Labévière bog, hvor han nævnes 9 gange⁵¹. Fx side 153, hvor han beretter, hvordan det Muslimske Broderskab fandt en ”ekstremt favorabel kontekst” for deres ekspansion i Europa: “Nada, like Said Ramadan, took advantage of an extremely favorable context and used it as a springboard for the Muslim Brothers economic activities.”⁵²

Ali Ghaleb Himmat møder vi 2 gange⁵³. Han præsenteres som ”Yussef Nadas assistant”. Udover at arbejde i al-Taqwa arbejder han også i et holdingselskab, hvis direktør leder et stort antal finansielle virksomheder, hvoraf en del kan føres tilbage til, hvad Labévière kalder ”the nebula of A.T.”:

A.T established itself at NIGH (Nasreddin International Group Holdings) – 10, Dewaux Street in Nassau. (...) The NIGH holding company deserve close attention. Yussef Nada,s assistant Ali Ghaleb Himmat works there. (...) The president and creator of NIGH, Nasreddin Ahmed Idris, who also appears on the list of the first shareholders in A.T., (...) directs a multitude of financial companies, most of which end up leading again to the nebula of A.T. One of

⁴⁸ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 14. Selvom Labévières ærinde primært er en ”follow the money” fra terrororganisationer, giver han dog det Muslimske Broderskab disse ord med på vejen: “The representatives of this cult (...) are financing influential associations (...) in Europe. (...) in several European countries, representatives of the Muslim Brothers speak in the name of Islam and of the entire Muslim community. The confusion between Islamism and Islam is based on a triple ruse. Under cover of a spiritual quest, these agents of influence try to legitimate outright attacks on human rights (...) they gradually undermine the separation of the political and the religious, which is one of the bases of democracy. Under cover of tolerance, they work to propagate a fascistic, if not fascist, ideology.”

⁴⁹ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, ss. 121-160

⁵⁰ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 138

⁵¹ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, ss. 138, 139, 140, 141, 146, 147, 150, 152, 153

⁵² LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 153

⁵³ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, ss. 139 og 150

them, Gulf Office (...) currently dormant, had been housed in the same building as the mosque of Lugano.”⁵⁴

Lugano er i øvrigt netop stedet, hvor Yussef Nada boede frem til ransagningen i 2001. Forbindelsen mellem ”the nebula of A.T.” og moskeen i Lugano mere end antyder en forbindelse mellem det religiøse og det finansielle, som ligger ud over, hvad de fleste europæere forestiller sig.

GIA nævnes 10 gange⁵⁵. Særligt interessant i forbindelse med GIA er dennes forbindelse til ovennævnte Gulf Office :

The telephone coordinates of the Gulf Office are the same as those on a propaganda video for the Algerian Armed Islamic Group (GIA) that has been sold under the table in the mosques of Europe since the end of 1994. The images were recorded after the attack on the prefect of Tissemsilt and its guards, some 80 miles south of Algiers. It was one of the first large-scale ambushes by the GIA, in January 1994. The document does not deal with the attack itself, but to the return of the Islamists to their camp; it shows their joy at having brought dead to irreligious people, to have caused death in the name of Allah.⁵⁶

Der er altså ifølge Labévière en eller anden form for forbindelse mellem GIA og al-Taqwa. At der ikke er vandtætte skotter mellem GIA og Broderskabet bekræftes også af, at FIS-lederen Anwar Haddam ifølge Labévière i flere sammenhænge fungerer som bindeled mellem FIS og GIA⁵⁷.

Osama bin Laden nævnes 11 gange.⁵⁸

Labévière skriver: ”all inevitably brings us back to the sunni terrorist networks composed of former mujaheddin of Afghanistan, trained by the CIA for the most part (...) inevitably one comes across the Saudi Osama bin Laden”⁵⁹. Bemærk, at Labévières bog er fra 1999, dvs. fra før, bin Laden bliver alment kendt pga 11. september 2001. Men Labévière advarer allerede i 1999 om, at der vil komme mere fra den mand. Alene hans personlige formue på 3 mia. dollars⁶⁰ gør ham bemærkelsesværdig, fordi den giver ham friheden til at støtte de netværk og finansiere den hellige krig, han har lyst til. Labévière bruger derfor en del spalteplads på at gøre rede for forbindelserne mellem hans formue, hans investeringer og hans internationale

⁵⁴ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 150

⁵⁵ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, ss. 56, 68, 74, 88, 150 186, 216, 329, 331, 332

⁵⁶ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 150

⁵⁷ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, , s. 186

⁵⁸ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, ss. 22, 101, 103, 105, 107, 110, 111, 112, 113, 114, 117.

⁵⁹ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 216

⁶⁰ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 22

netværk af islamister. Al-Taqwa nævnes ikke eksplicit i den forbindelse, men det gør de netværk, som al-Taqwa ifølge Besson og Labévière har bidraget til at finansiere.

Hamas nævnes 10 gange.⁶¹ Labévière fremhæver “the financial aid that the bank of the Muslim Brothers [al-Taqwa] granted to Palestinian Hamas”.⁶²

Ennahda (her stavet An-nahda) nævnes 3 gange.⁶³ Bl.a. nævnes organisationen i forbindelse med pengeoverførsler til Gama’a islamiya, en libanesisk terrororganisation⁶⁴

Al-Qardawi nævnes 2 gange. Han præsenteres som “the theorist behind the Islamic international finance”⁶⁵. Men ikke nok med det. S. 139 refererer Labévière til, hvad Nada selv har fortalt om al-Qardawis funktion i banken:

A.T. were the Muslim Brothers bank. Since the beginning of its activities, Yussef Nada explained, A.T. placed all its transactions under the control of Sheik Yussef al-Qardawi.”⁶⁶ (P 147).

Konklusion angående note 68: Labévière giver altså righoldig information, som bekræfter det, BB skriver om de finansielle forbindelser mellem al-Taqwa, Broderskabets forskellige organisationer og terrornetværk. Det er derfor en falsk anklage, når KC hævder, at oplysningerne ikke findes i note 67.

3c) Konklusion angående note 67 og 68:

Bergeaud-Blackler skriver, at al-Taqwas ”finansielle netværk (...) angiveligt ikke kun [er] knyttet til Al-Qaedas leder Osama bin Laden, men også til lederen af broderskabet, Yusuf al-Qaradawi, Hamas, det algeriske GIA, og den tunesiske islamistiske bevægelse Ennahda”?

Passer det, når KC hævder, at ”Disse oplysninger findes ikke i den efterfølgende schweiziske kilde note 68 (eller den foregående note 67)”?⁶⁷

Nej. Det er løgn. I de to nævnte referencer finder Bergeaud-Blackler stærkt empirisk belæg for, at al-Taqwas ”finansielle netværk (...) angiveligt ikke kun [er] knyttet til Al-Qaedas leder Osama bin Laden, men også til lederen af broderskabet, Yusuf al-Qaradawi, Hamas, det algeriske

⁶¹ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, ss. 84, 144, 145, 146, 148, 149, 205, 206, 250, 334

⁶² LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 144

⁶³ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, ss. 47, 84, 148

⁶⁴ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000 s. 148

⁶⁵ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 139

⁶⁶ LABEVIERE, Richard, *Dollars for Terror: The United States and Islam* Algora Publishing, 2000, s. 147

⁶⁷ Se i Bilag 2 KUHLE, Lene & CRONE, Manni, *Undersøgelse af Broderismen af Florence Bergeaud-Blackler (Pressto 2024) med henblik på god citatskik, tvivlsom forskningspraksis og videnskabelig uredelighed*, Aarhus Universitet, 2024, s. 10

GIA, og den tunesiske islamistiske bevægelse Ennahda". Hendes to referencer fra note 67 og note 68, Labévière og Besson, har netop udredningen af disse finansielle netværk som et hovedtema i deres værker.

Man bemærker især Labévière og Bessons oplysninger om det Muslimske Broderskabs mangeårige chef-ideolog Al Qardawi. Han er alment kendt som en yderst indflydelsesrig prædikant, både globalt og blandt muslimer i Europa. Men ifølge Besson og Labévière er han ikke bare teoretiker på området "islamisk finans"; han kaldes også al-Taqwas "hovedaktionær", og siges at kontrollere bankens transaktioner. Hvis det passer, fostrer denne oplysning nye spørgsmål ift, hvilke finansielle muligheder, al-Qardawi har haft for at påvirke unge, europæiske muslimer op gennem 1990'erne.

Summa summarum: : KC går i medierne med deres autoritet som "professor" og "seniorforsker", og formulerer alvorlige anklager mod BB. Anklager, som viser sig at være helt og aldeles falske.

Men selv om deres beskyldninger er usande, vil det være forventeligt, at de allerede er lykkedes med at skræmme en del læseren væk fra Bergeaud-Blacklers bog. I næste led betyder det, at de også blokerer læserens adgang til Besson og Labévières oplysninger. Det er derfor ikke en ikke ligegyldig manipulation, KC udsætter læseren for. Det er en manipulation, som leder os væk fra ovenstående oplysninger om det Muslimske Broderskabs netværk og finansielle ressourcer i den periode, hvor de konsoliderede sig i Europa. Det er derfor væsentlige oplysninger, hvis man ønsker at forstå eller undersøge dybere, hvilke midler, Broderskabet har haft til rådighed for deres projekt. Den indsigt underminerer professor Kühle og seniorforsker Crone med deres manipulation.

4) KC fusker med et afgørende citat i den primære kilde

Kühle og Crone advarer læseren mod at tillægge *Projektet* nogen betydning. De hævder, at ”det er ifølge Besson forkert at forstå islamismens historie i lyset af det”.⁶⁸

Problem: Det er IKKE det, Besson skriver. Han skriver (min fremhævelse med kapitaler):

”det ville være forkert at fortolke islamismens nyere historie ALENE i lyset af Projektet”.⁶⁹

Ordet ”alene” gør hele forskellen. Det er derfor ikke uskyldigt, når KC foregiver at citere Besson, men fjerner ordet ”alene” fra sætningen uden at oplyse læseren om det.

Hvad er det, KC foretager sig? I *God citatskik og plagiat i tekster – vejledende retningslinjer*, som KC hævder selv at arbejde ud fra, læser man:

”En række forhold kan gøre et citat ulovligt. Det kan fx være, hvis (...) citatet er forvansket, fx er omskrevet eller fejlciteret (citatfusk).”

Ifølge KCs eget undersøgelsesgrundlag udøver de altså citatfusk, da de forvansker Bessons sætning ved at fjerne ordet ”alene”.⁷⁰

Det er fusk, som har en afgørende betydning for vurderingen af såvel BB som Bessons budskab. KC får det til at lyde, som om Bessons budskab er det modsatte af, hvad det rent faktisk er. Besson afviser nemlig på ingen måde, at *Projektet* skulle have betydning for islamismens nyere historie. Tværtimod. Hele pointen med hans bog er jo at argumentere for, at det har afgørende stor betydning. Han forklarer, at dokumentet skal ses i sammenhæng med de lastbilfulde dokumenter, som sammen med *Projektet* blev konfiskeret hos Nada.

Specielt interesserer Besson sig for koblingen mellem *Projektet* og et dokument ved navn (oversat til fransk) *Stratégie financière des Frères musulmans*. Sidstnævnte definerer strategien for finansiering af den påvirknings-og infiltrationsstrategi, som udrulles i *Projektet*. Besson skriver:

⁶⁸ Se i Bilag 2 KUHLE, Lene & CRONE, Manni, *Undersøgelse af Broderismen af Florence Bergeaud-Blacker (Pressto 2024) med henblik på god citatskik, tvivlsom forskningspraksis og videnskabelig uredelighed*, Aarhus Universitet, 2024, s. 6

⁶⁹ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, p. 28: “Certes, il serait faux d’interpréter l’histoire récente de l’islamisme à la lumière du seul Projet.”

⁷⁰ Jfr. Den tekst, som KC dømmer BB ud fra, nemlig *God citatskik og plagiat i tekster – vejledende retningslinjer*. Her læser man: ”En række forhold kan gøre et citat ulovligt. Det kan fx være, hvis (...) citatet er forvansket, fx er omskrevet eller fejlciteret (citatfusk).”

Disse to tekster påviser, at der i topledelsen i Broderskabet forefindes en hemmelig, velfinansieret organisation, hvis arbejde i Projektets tjeneste startede for et par årtier siden”.⁷¹

Summen af de beslaglagte dokumenter viser ifølge en af de efterforskere, som Besson interviewer, at vi har at gøre med en

infiltrationsideologi, som på sigt repræsenterer den største fare for de europæiske samfund (...) om et årti vil vi i Europa se, hvordan krav om et parallelt system vil bryde frem (...) derefter vil den langsomme destruktion af vores institutioner begynde”.⁷²

Det er derfor ikke bare citatfusk, men også grov manipulation fra Kühle og Crones side, når de skriver, at det ”ifølge Besson [er] forkert at forstå islamismens historie i lyset af” *Projektet*.

Vi bliver nødt til at spørge: Hvad er det, KC vil opnå, når de udøver citatfusk og manipulation i deres beskrivelse af *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund*? Er det at skræmme os væk fra de oplysninger om Broderskabets infiltrationsstrategi, som Besson optegner? Det savner vi at få en forklaring på.

⁷¹ BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 35 “Ces deux textes démontrent l’existence au Sommet de la confrerie d’une organization bien financée, secrete, dont le travail au service du Projet a commence il y a des décennies”

⁷² BESSON, Sylvain, *La Conquête de l'Occident. Le Projet secret des islamistes*, Seuil, 2005, s. 31 “C’est une idéologie totalitaire d’infiltration qui représente, à terme, le plus grand danger pour les sociétés européennes” og s. 38: “on va voir à émerger en Europe la revendication d’un système parallèle (...) commencera alors la lente destruction de nos institutions, de nos structures”

5. KC sår tvivl om ikke bare Bergeaud-Blacklers, men også Bessons og de schweiziske efterforskeres troværdighed, da de, uden nogen form for belæg, mistænker *Projektet* for at være et ”falsum”.

Kühle nøjes ikke med at afveje dokumentets betydning. I et interview i Weekendavisen advarer hun: ”det er omstridt, om [*Projektet*] er ægte eller et falsum.”⁷³ Men Kühle dokumenterer ikke, hvem det er, som bestrider dets ægthed. Kühle fortæller heller ikke, hvem det er, hun mistænker for at have forfalsket *Projektet*. Er det Sylvain Besson, hun beskylder for forfalskning? En af Schweiz’ mest velrenommerede graverjournalister? Han er i 2017 tilkendt den prestigøse Swiss Press Award for sit journalistiske arbejde, har snart tredive års erfaring i sager om økonomisk kriminalitet og lyssky netværk, og er i øvrigt tidligere chefredaktør for den nationale del på dagbladet *Le Temps*. Hvis Kühle mener, en mand af den kaliber har forfalsket journalistisk råmateriale, bør hun da informere den schweiziske offentlighed herom.

Eller er det en af det schweiziske politis efterforskere, som Kühle mistænker for at have forfalsket et dokument konfiskeret ved en ransagning? Ifølge artikel 317 i den schweiziske straffelov⁷⁴ har dokumentfalsk udført af embedsmand en strafferamme på 5 år. Det er altså alvorlig kriminalitet, Kühle antyder har fundet sted. Hvis hun besidder viden, der peger i den retning, hvorfor har hun så ikke anmeldt det? Er det fordi ”falsum”-beskyldningen er hendes eget påfund? I så fald er eksemplet symptomatisk for, hvordan hun og Crone agerer i denne sag – nemlig, at de selv fabrikerer insinuationer, citatfusk og falske anklager, samtidig med at de beskylder andre for at gøre det.

⁷³ VILLEMOES, Søren, ”STRID: Kampen om fodnoterne”, Weekendavisen, 6. december 2024, s. 3

⁷⁴ [Art. 317 Faux dans les titres commis dans l'exercice de fonctions publiques - Urkundenfälschung im Amt](#)

Konklusion

Florence Bergeaud-Blackler *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund* er i den danske debat blevet mødt med alvorlige anklager fra Lene Kühle og Manni Crone. Anklager, som har været egnet til at skræmme læserne væk fra bogen. Deres retoriske spørgsmål ”Skal debatten tage afsæt i en bog, der (...) præsenterer et centralt dokument - the smoking gun - med et manipuleret citat og uden at angive kilden?”⁷⁵ har været afsæt for dette notat. Ved udtalelser som ovennævnte har Kühle og Crone valgt ikke at debattere bogens budskab, men i stedet beskyldte Bergeaud-Blackler for manipulation og manglende dokumentation. Men ved gennemgang af deres beskyldninger har vi kunnet konstatere, at KC i deres kritik af dette eksempel fra *Broderismen: Sådan undergraver islamister de vestlige samfund* har følgende modus operandi:

1. **KC bruger mindre fejl som påskud for voldsomme konklusioner, som fejltypen ikke kan bære.**
2. **KC misrepræsenterer Bergeaud-Blacklers position, hvorved de giver indtryk af, at Bergeaud-Blackler har begået fejl, som hun ikke har begået**
3. **KC fabrikerer falske anklager mod Bergeaud-Blackler**
4. **KC fuser med et afgørende citat i den primære kilde**
5. **KC sår tvivl om ikke bare Bergeaud-Blacklers, men også Bessons og de schweiziske efterforskeres troværdighed, da de, uden nogen form for belæg, mistænker *Projektet* for at være et ”falsum”.**

Det betyder ikke, at der ikke er fejl at finde i *Broderismen*-bogen. I indeværende tekst har vi set eksemplet med, at BB henviser til Bessons artikelserie, men glemmer at henvise til hans bog. Men som her ser man oftest, at de fejl og unøjagtigheder, som kan påpeges, ikke invaliderer den dokumentation for infiltrationsstrategier og islamisk normpres i vestlige samfund, som findes i de kilder eller hos de forfattere, som Bergeaud-Blackler refererer til.

Hvis bare KCs disput havde holdt sig indenfor forskningsverdenens tykke mure, kunne vi andre have brugt vores tid på at læse op på al den litteratur, Bergeaud-Blackler henviser til. Men problemet er, at Kühle og Crone har grebet ind i den offentlige debat på en måde, som giver offentligheden det indtryk, at Bergeaud-Blacklers eksempler på islamisk normpres og infiltration bare er noget, der foregår i Bergeaud-Blackler's fantasi. Det er ikke urealistisk at antage, at Kühle og Crone på den måde har bremset den danske offentlighed i at opnå vigtige erkendelser omkring mulig islamistisk infiltration af de europæiske velfærdssamfund.

⁷⁵ KUHLE, Lene & CRONE, Manni ”Fejden om fodnoterne”, *Weekendavisen.dk*, 17. december 2024, [Fejden om fodnoterne](#) | [Opinion](#) | [Samfund](#) | [Weekendavisen](#)

Derfor angår det os, og derfor kan vi ikke slippe den her. Vi kan ikke være andet bekendt overfor de mennesker, som i deres dagligdag er under pres fra borgere og kolleger, som søger at fremme en islamistisk dagsorden i samfundets bærende institutioner.

Det danske samfund har givet Kühle og Crone betroede stillinger som professor og seniorforsker på henholdsvis Aarhus Universitet og Dansk Institut for Internationale Studier. Der står en aura af troværdighed omkring disse titler og disse institutioner. Det er i et skalkeskjul af denne troværdighed, at Kühle og Crone har kunnet føre store dele af offentligheden bag lyset.

Dette forhold bør føre til en mere principiel diskussion om, hvordan vi fremadrettet sikrer kvalitet og troværdighed i offentligt finansieret forskning.